

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 69/2022
08.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Невенке Важић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Стефана Перића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Перића, адвоката Бојана Милосављевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К број 11/20 од 07.06.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 855/21 од 25.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 08.02.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Перића, адвоката Бојана Милосављевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К број 11/20 од 07.06.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 855/21 од 25.10.2021. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К број 11/20 од 07.06.2021. године, окривљени Стефан Перић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 23.12.2019. године до 20.05.2020. године и време проведено на мери забране напуштања стана од 20.05.2020. године до 19.05.2021. године. Према окривљеном је, на основу члана 87. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 855/21 од 25.10.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног Стефана Перића и пресуда Вишег суда у Београду К број 11/20 од 07.06.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, поднео је бранилац окривљеног Стефана Перића, адвокат Бојан Милосављевић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине или исте преиначи и окривљеног ослободи од казне.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, док у преосталом делу нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног истиче повреде закона из члана 439. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, наводима да је побијаним пресудама повређен закон из члана 439. тачка 2) и 3) у вези члана 246. став 5. КЗ. Наиме, у конкретном случају су били испуњени услови из члана 246. став 5. КЗ да се окривљени ослободи од казне, обзиром да је открио лице од кога је набавио опојну дрогу – ради се о лицу АА и чије податке је тачно навео, што је првостепени суд проверио и утврдио као истините. На описани начин се у суштини, по ставу Врховног касационог суда, указује само на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости су неосновани.

Ово стога што је одредбом члана 246. став 1. Кривичног законика („Сл. гласник РС бр. 35/19“) прописано да ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казниће се затвором од 3 до 12 година. Ставом 6. истог члана, (бранилац погрешно означава став 5.) прописано је да се учинилац дела из става 1. до 5. тог члана, који открије од кога набавља опојну дрогу, може ослободити од казне.

Дакле, члан 246. став 6. КЗ предвиђа факултативни основ за ослобођење од кажњавања за кривична дела из става 1. до 5. тог члана, односно само могућност, али не и обавезу суда да у случају када окривљени открије лице од кога набавља опојну дрогу истог ослободи од казне за предметно дело, те подразумева и оцену суда да су испуњени услови за примену ове законске одредбе, што је у конкретном случају и учињено када суд није нашао да има услова за примену члана 246. став 6. КЗ.

Полазећи од наведеног, то су по оцени Врховног касационог суда неосновани наводи захтева којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Перића нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче и повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а која повреда закона, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, окривљеном преко браниоца. Међутим, наводи изнети у образложењу захтева не садрже објашњење у чему се конкретно та повреда састоји.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреде, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић